

28. Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån. (Finansminister *Knud Heinesen*). Lov nr. 260 af 20. juni 1975.

Fremsat	$11/4$	F. sp. 3247	Forslag som fremsat	A. sp. 4013
1. beh.	$29/4$	- - 4159	Betænkn. afg.	$6/6$ B. - 897
2. -	$18/6$	- - 7008		
3. -	$20/6$	- - 7291	Forslag som vedtaget	C. - 815

Partiernes ordførere: Erling Olsen (S), Nyboe Andersen (V), Svend Andersen (Rosk. a.) (FP), Grethe Philip (RV), Haunstrup Clemmensen (KF), Poul Dam (SF), Honoré (KrF), Knud Jespersen (DKP) og Wilhjelm (VS).

Efter 1. behandling henvist til finansudvalget.

Ved loven bemyndiges finansministeren til at optage indenlandske *statslån* til et samlet beløb af indtil *6.000 mill. kr.*

Om baggrunden for denne lånebemyndigelse kan bl. a. anføres følgende fra de bemærkninger, der ledsagede lovforslaget:

„Den nu vedtagne finanslov for finansåret 1975-76 budgetterer med et statsligt finansieringsbehov på 9,4 mia kr. I dette tal er medregnet udgifter på ca. 2,8 mia kr. til køb af obligationer til den sociale pensionsfond.

Dette budgetunderskud vil få en gunstig indflydelse på beskæftigelsen i kraft af den direkte og indirekte efterspørgsel, som udgår fra udbetalingerne fra staten. Sideløbende med disse indkomstforøgende virkninger fremkommer imidlertid en forøgelse af pengemængden. En sådan likviditetsforøgelse indebærer en risiko for nedbringelse af erhvervslivets udenlandske låntagning og for at det bliver vanskeligt at hindre en for stærk indenlandsk kreditudvidelse. Der må endvidere tages hensyn til den internationale vurdering. Et stort statsfinansielt underskud, som ikke i væsentlig grad søges dækket over kapitalmarkedet, vil kunne påvirke udlandets vurdering af den danske økonomi og derigennem skabe problemer for både den offentlige og private låntagning.

Det vil ikke være hensigtsmæssigt at imødegå denne likviditetsforøgelse alene ved hjælp af de traditionelt anvendte midler, hvilket i første række vil sige kassebindingsregler og obligationssalg fra Nationalbankens obligationsbeholdning. Anvendelse af kassebindingsregler vil vel kunne dæmpe kreditudvidelsen, men fjerner ikke den primære likviditetsforøgelse i samfundet, og Nationalbankens obligationsbeholdning er næppe tilstrækkelig til at kunne anvendes til salg i stort omfang. Hertil kommer, at salg fra Nationalbankens beholdning i kraft af dennes sammensætning kan virke forstyrrende ind på det ordinære obligationsmarked og i øvrigt ikke mindske trækket på statens løbende konto i Nationalbanken.